

ฝ่ายวิเคราะห์คุณค่าอาหารและเครื่องดื่ม

มีหน้าที่ศึกษาทดลองและวิเคราะห์อาหาร เครื่องดื่ม และอาหารสัตว์ ในรูปของวัสดุดิบและผลิตภัณฑ์ เพื่อหาคุณค่าทางอาหาร การควบคุมคุณภาพ การกำหนดมาตรฐาน การรับรองคุณภาพและการปลอมปน ดังต่อไปนี้

— วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณค่าทางโภชนาการ ของอาหารและเครื่องดื่ม

— วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบการปนปลอมในอาหาร ซึ่งจะเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและการลงทะเบียน กว้างหมาย

— วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพอาหาร ตาม ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

— วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพ เพื่อควบคุมคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และเพื่อนำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาเร่าง มาตรฐานฯ

— วิเคราะห์เพื่อประกอบการพิจารณาพิจัดอัตราภาษีศุลกากร

— วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพสินค้าตาม มาตรฐานที่กำหนดสำหรับการส่งออก

— ให้คำแนะนำและฝึกอบรมทางวิชาการใน ด้านเทคนิคการวิเคราะห์อาหารและเครื่องดื่ม แก่ผู้สนใจ

เรื่องน่าสนใจ

บอแรกซ์ในยาไม้คอง

บอแรกซ์หรือที่รู้จักกันในชื่อของน้ำประسانทอง หรือเพ่งแซ มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$ มีลักษณะเป็นผงสีขาว-ไม่มีกลิ่น ละลายได้ดีในน้ำ

ในทางเดียวกันว่ามีการเติมน้ำอ่อนลงในดิน เพื่อช่วยให้พืชเจริญเติบโต ช่วยในกระบวนการแบ่งเซลล์ การออกของเกสร การก่อตัวของเซลล์ที่จะเป็นดอก พล และราก ส่งเสริมกระบวนการส่งอาหารและแร่ธาตุ ไปยังส่วนต่าง ๆ ของลำต้น ดังนั้นในการวิเคราะห์ หาปริมาณบอแรกซ์โดยคำนวนจากบอรอน ในผลไม้ ทั่ว ๆ ไป จึงมักพบในปริมาณหนึ่งเสมอ โดยบางครั้งมิได้มีการเติมน้ำแรกซ์ลงในผลไม้แน่น ปริมาณที่พบจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดของผลไม้แน่น ๆ

เนื่องจากบอแรกซ์เป็นสารที่ช่วยทำให้ผลไม้ดอง มีเนื้อสัมผัสที่กรอบน่ารับประทาน จึงมีผู้เติมน้ำแรกซ์ลงในผักและผลไม้ต้อง หรืออาหารต่าง ๆ โดยไม่ได้คำนึงพิษภัยหรือโทษที่จะตามมา จากผลการค้นคว้าถึง

พิษของบอแรกซ์ กล่าวว่า บอแรกซ์สามารถเข้าสู่ร่างกายทางน้ำลาย น้ำนมและทางบํสสาวะได้มาก กว่าร้อยละ 50 ของปริมาณบอแรกซ์ทั้งหมดในระยะเวลา 12 ชั่วโมง หลังจากนั้นจะถูกขับออกมาน้ำ แต่พิษเฉียบพลันเมื่อได้รับสารนี้ 5-15 gramm จะมีอาการคลื่นไส้ อาเจียนเป็นเลือด ซื้อคและอาจเสียชีวิตหลังจากได้รับสารนี้เข้าไป 3-4 ชั่วโมง ในกรณีที่ได้รับบอแรกซ์เข้าไปทิลน้อย ๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ จะได้รับพิษชนิดเรื้อรัง ทำให้ร่างกายเสื่อมเย้อบทางเดินอาหาร มีผลทำให้เป็นอาหาร อาเจียน ถ่ายอุจจาระบ่อยและน้ำหนักลด สำหรับอาการที่พบในเด็กอ่อนนៅงจากพิษของบอแรกซ์ จะเสียชีวิตประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ที่รับทั้งหมด จะเห็นว่าบอแรกซ์มีพิษอย่างร้ายแรงต่อผู้บริโภค ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขจึงได้ออกประกาศห้ามใช้ในอาหารทุกประเภท

ฝ่ายวิเคราะห์คุณค่าอาหารและเครื่องดื่ม กองวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ได้ทำการศึกษาปริมาณบอแรกซ์โดยคำนวณจากปริมาณในผลไม้ดอง ซึ่งเป็นที่นิยมบริโภคกันมากโดยทั่วไป ได้แก่ พุทราดอง ฟรังดอง และมะม่วงดอง เปรียบเทียบกับปริมาณบอแรกซ์ในพุตราสด ฟรังสด และมะม่วงสด การตรวจสอบหาบอแรกซ์ในเชิงคุณภาพสามารถทำได้ง่าย ๆ ด้วยการทดลองไฟ (Flame test) ถ้าได้เปลวไฟสีเขียวแสดงว่ามีบอแรกซ์ แต่เมื่อจำกัดว่า ต้องมีบอแรกซ์

อยู่ไม่น้อยกว่า 600 ส่วนในล้านส่วน จึงจะให้ผลในการทดสอบโดยวิธีนี้ วิธีวิเคราะห์หาน้ำบอแรกซ์น้ำคั้ยหลักการทำลายสารอินทรีย์ในตัวอย่างด้วยการเผาที่อุณหภูมิสูง จากนั้นนำเศษที่ได้มาทำให้เกิดสีด้วยเครื่องคูมินในสภาพที่เป็นกรด นำไปวัดความเข้มของสีด้วยสเปคโทรโฟโตเมตร์ ปริมาณความเข้มของสีที่เกิดขึ้นจะเป็นสัดส่วน โดยตรงกับปริมาณบอแรกซ์ที่มีอยู่

ผลการวิเคราะห์หาน้ำบอแรกซ์แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : ผลการวิเคราะห์หาน้ำบอแรกซ์ในผลไม้ดองและผลไม้สด
(วิเคราะห์เฉพาะในส่วนที่รับประทานได้)

	น้ำ	บอแรกซ์คำนวณจากปริมาณ		การทดสอบโดยดูเปลวไฟ (Flame test)
		ตามสภาพ	ตามสภาพ ตัวอย่างที่ได้รับ	
	ร้อยละ	ส่วนในล้านส่วน		
พุทราดอง	1	91.7	161.6	ไม่พบ
	2	92.4	358.3	„
	3	90.8	309.9	„
	4	96.8	289.0	„
	5	92.0	264.4	„
	6	89.8	466.3	„
	7	87.3	378.1	„
	8	89.7	424.7	„
	9	95.1	472.5	„
	10	92.4	414.0	„
พุตราสด	1	89.9	74.7	„
	2	90.2	39.7	„
	1	95.2	167.3	„
	2	95.8	348.0	„
ฟรังดอง	3	89.8	158.7	„
	4	89.6	183.4	„
	5	92.3	73.4	„
	6	90.6	206.1	„
	7	91.4	92.1	„
	8	93.8	424.5	„

รายการ	น้ำ	บอแรกซ์ค่านวนจากกรอง		การทดสอบโดยดูเปลวไฟ (Flame test)
		ตามสภาพ ตัวอย่างที่ได้รับ	ตามสภาพ ตัวอย่างแห้ง	
	ร้อยละ	ส่วนในล้านส่วน		
ผึ้งสด	9	—	125.3	— „
	10	—	162.5	— „
มะม่วงดอง	1	95.3	32.9	700.0 „
	2	92.5	27.5	366.7 „
มะม่วงสด	1	88.3	59.0	504.3 „
	2	90.7	1130	12152 พบ
	3	92.4	1260	16579 พบ
	4	90.7	1110	11942 พบ
	5	69.9	45.1	149.7 ไม่พบ
	6	87.2	1002	1149 พบ
	7	90.8	1258	13675 พบ
	8	91.8	1233	15039 พบ
	9	86.5	1058	7838 พบ
	10	90.9	1124	12346 พบ
มะม่วงสด	1	92.6	9.06	122.4 ไม่พบ
	2	87.3	44.68	351.8 ไม่พบ

จากตาราง จะเห็นว่าปริมาณบอแรกซ์ที่วิเคราะห์ได้ค่านวนจากตัวอย่างแห้ง (on dry basis) บอแรกซ์ในผลไม้สด (ปริมาณที่มีอยู่ตามธรรมชาติ)

(1) พุทราสด มีบอแรกซ์ 405—740 ส่วนในล้านส่วน

พุตราดองมีบอแรกซ์ 1947—9643 ส่วนในล้านส่วน

(2) ผึ้งสดมีบอแรกซ์ 366.7—700 ส่วนในล้านส่วน

ผึ้งดองมีบอแรกซ์ 953—8286 ส่วนในล้านส่วน

(3) มะม่วงสดมีบอแรกซ์ 122.4—351.8 ส่วนในล้านส่วน

มะม่วงดองมีบอแรกซ์ 149.7—16579 ส่วนในล้านส่วน

ปริมาณบอแรกซ์ในผลไม้ดองส่วนใหญ่จะสูงกว่าในผลไม้สด แสดงว่ามีการเติมน้ำบอแรกซ์ลงในผลไม้ดอง เพื่อช่วยให้กรอบน้ำรับประทาน ดังนั้นผู้บริโภคที่ชอบรับประทานผลไม้ดอง จึงควรหลีกเลี่ยงหรือลดเว้นการรับประทานผลไม้ดอง มีฉะนั้นจะได้รับพิษจากสารบอแรกซ์ดังกล่าวมาแล้ว ถ้าผลไม้ดองที่ท่านชอบรับประทานเติมน้ำบอแรกซ์ลงไป

การวิเคราะห์หนานปริมาณบอแรกซ์

1. เครื่องมือ

1.1 เครื่องสเปคโทรโฟโตมิเตอร์ ที่วัดได้ในช่วงความยาวคลื่น 540 นาโนเมตรพร้อมเซลล์ขนาด 1 เซนติเมตร

1.2 เครื่องอั่งน้ำที่ปรับและควบคุมอุณหภูมิได้

1.3 เตาเผาที่ปรับและควบคุมอุณหภูมิได้

- 1.4 ถัวยแพลทินัม ความจุขนาด 30—50 ลูกบาศก์เซนติเมตร
- 1.5 เครื่องชั่งละเอียดอ่านได้ถึง 0.1 มิลลิกรัม
- 1.6 ขวดแก้ว ปริมาตรขนาด 50 ลูกบาศก์เซนติเมตร

2. สารละลายน้ำ

- 2.1 สารละลายน้ำเดี่ยมคาร์บอนเต ร้อยละ 1 (น้ำหนักต่อปริมาตร)
- 2.2 สารละลายน้ำดีโตรคลอริก (1+4)
- 2.3 สารละลายน้ำออกชาลิก ร้อยละ 10 ในอะซีโตน (น้ำหนักต่อปริมาตร)
- 2.4 สารละลายน้ำเครอร์คูมิน ร้อยละ 0.025 ในเอทานอลแอบโซลูต (น้ำหนักต่อปริมาตร)
- 2.5 สารละลายน้ำมาตรฐานการดูดบอริก ความเข้มข้น 10 ในโครงการ/ลูกบาศก์เซนติเมตร
- 2.6 อะซีโตน

3. วิธีวิเคราะห์

ชั่งตัวอย่างที่บันดาลละเอียด 0.5—1.0 กรัม ให้ทราบน้ำหนักแน่นอน ใส่ในถัวยแพลทินัมเดิมสารละลายน้ำเดี่ยมคาร์บอนเต 4.0 ลูกบาศก์เซนติเมตร ทำให้แห้งบนเครื่องอั่งน้ำ (ใช้เวลา 4 ชั่วโมง) นำ

ไปเผาในเตาที่อุณหภูมิ 550° ช. ประมาณ 3—5 ชั่วโมง จนได้เก้าสีขาว จากนั้นทำให้เย็น เดิมสารละลายน้ำดีโตรคลอริก 1.0 ลูกบาศก์เซนติเมตร สารละลายน้ำออกชาลิก 5.0 ลูกบาศก์เซนติเมตร และสารละลายน้ำเครอร์คูมิน 2.0 ลูกบาศก์เซนติเมตร ผสมให้เข้ากัน นำไปตั้งในเครื่องอั่งน้ำที่อุณหภูมิ $55 \pm 2^{\circ}$ นาที 150 นาทีต่อ ละลายสารที่อยู่ในถัวยแพลทินัมด้วยอะซีโตน กรองผ่านสำลีลงในขวดแก้ว ปริมาตรขนาด 50 ลูกบาศก์เซนติเมตรด้วยอะซีโตน นำไปอ่านค่าความดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 540 นาโนเมตร โดยใช้เชลล์ขนาด 1 เซนติเมตร จากค่าความดูดแสง คำนวณหาปริมาณบอริกซ์จากการพนาการฐาน

4. การเตรียมกราฟมาตรฐาน

ใช้สารละลายน้ำดีโตรคลอริก 0.1.0 2.0 3.0 4.0 และ 5.0 ลูกบาศก์เซนติเมตรใส่ลงในถัวยแพลทินัม 6 ใบตามลำดับ แล้วดำเนินการวิเคราะห์เช่นเดียว กับตัวอย่าง และคิดคำนวณเป็นบอริกซ์ เขียนกราฟมาตรฐาน ระหว่างค่าความดูดกลืนแสงกับปริมาณบอริกซ์

กงบ

บทคัดย่อ

จะเป็นอาหารหมักพื้นเมือง ที่นิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลาย ปัจจุบันประเทศไทยผลิตกะปิเพื่อ บริโภคภายในประเทศและส่งจำหน่ายต่างประเทศด้วย การศึกษาคุณค่าทางอาหารของกะปิโดยการวิเคราะห์ผ่านประกอบอาหารของกะปิครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินคุณลักษณะทางเคมีของกะปิที่ส่งเข้าประกวด เพื่อนำผลวิเคราะห์ไปประกอบการพิจารณากำหนดร่วงมาตรฐานเพื่อกุ้มครองผู้บริ-

โภคทั้งภายในและต่างประเทศ ตัวอย่างที่วิเคราะห์ เป็นกะปิจากภาคตะวันออก ภาคกลางและภาคใต้ รวม 29 ตัวอย่าง พบว่า มีปริมาณความชื้น ร้อยละ 34.0—62.6 โปรตีน ร้อยละ 16.3—27.6 ไขมัน ร้อยละ 1.33—4.06 เต้า ร้อยละ 17.0—40.3 กาก ร้อยละ 0.80—1.71 คาร์โบไฮเดรท ร้อยละ 0.02—4.25 ค่าพลังงานความร้อนกิโลแคลอรี่/100 กรัม 80.1—152.5 เต้าที่ไม่ละลายในกรด ร้อยละ 0.004—0.50 ความเป็นกรด—ด่าง 6.3—7.7 โซเดียมคลอไรด์ ร้อย-